

Книгата на Даниил — Тридесет и седма част

Възстановяване на първоначалните истини: Разкриване на съня на Уилям Милър и пророческото възраждане в последните дни

Jeff Pippenger

2024-01-01

Сънят на Уилям Милър бе включен в книгата „Ранни писания“ и следователно подлежи на същия пророчески анализ и приложение, които се изисква да бъдат осъществени от всеки изследовател, стремящ се правилно да разделя словото на истината. През годините сънят многократно е бил представян от Future for America, но тук ние го поставяме в изследването на „увеличението на знанието“, което бе открито при „времето на края“ през 1798 година. Сънят разглежда историята на вестта, която представляваше знанието, което се увеличи. Той илюстрира връзка между движенията на вестите на първия и третия ангел.

Сънят на Уилям Милър определя неговото дело, а неговото дело бе предобразено чрез делото на Мойсей в началото на древния Израил. Изпълнението на съня на Милър в последните дни бе предобразено чрез делото на Христос в последните дни на древния Израил. Делото, което Христос извърши в края на древния Израил, представляваше делото, което Христос извършва в последните дни на духовния Израил. В съня на Милър делото, извършвано в последните дни, е представено като изпълнявано от „Човека с четката за прах“. От съществено значение е сънят на Милър да бъде разпознат като предсказание за изпълнението на Среднощния вик в последните дни. Също така е от съществено значение да се разпознае, че делото на Христос за древния Израил в последните им дни бе предобраз на делото на „Човека с четката за прах“ в съня на Милър.

Един важен елемент от делото на Христос, който следва да се отбележи, е, че Той не само разпечата погребаните истини от времето на Мойсей, но Христос едновременно с това и възвеличи тези първоначални истини. По този начин Той даде пример, че когато Божият народ изпълни съня на Милър в последните дни, истините, установени чрез делото на Милър, ще бъдат разширени отвъд първоначалното им разбиране.

„По времето на Спасителя юдеите бяха така затрупали скъпоценните бисери на истината с отломките на предание и басня, че беше невъзможно да се различи истинното от лъжовното. Спасителят дойде, за да разчисти отломките на суеверието и отдавна поддържаните заблуди и да постави бисерите на Божието слово в рамката на истината. Какво би направил Спасителят, ако дойде при нас сега така, както дойде при юдеите? Би трябвало да извърши подобно дело, като разчисти отломките на предание и обредност. Юдеите бяха дълбоко смутени, когато Той извърши това дело. Те бяха изгубили от поглед първоначалната Божия истина, но Христос отново я изведе пред очите им. Наше дело е да освободим скъпоценните Божии истини от суеверие и заблуда. Какво дело ни е поверено в евангелието!“ Review and Herald, 4 юни 1889 г.

Днес човекът с четката за прах (Христос) извършва „подобно дело по разчистване на отломките от предание и церемония“, каквото Лъвът от Юдовото племе (Христос) извърши по времето на юдеите. В съня на Милър скъпоценните бисери на истината, които бяха съвършено подредени в ковчежето на Божието слово, се покриха с отломки и фалшиви бисери. Тези бисери трябваше да бъдат извадени измежду отломките и поставени обратно в по-голямото ковчеже на Божието Слово през периода на Среднощния вик на последните дни, защото именно когато Милър погледна възстановените бисери в по-голямото ковчеже, той „извика от самата си радост, и този вик“ го събуди. Сънят на Милър се случи през 1847 година, три години след Среднощния вик на първия ангел, така че неговото събуждане в съня е Среднощният вик на последните дни. Този Среднощен вик се прогласява от двамата свидетели, които бяха убити от звяра, който възлиза от бездната, и бяха мъртви на улицата три дни и половина, докато бяха съединени заедно и след това оживени в долината на мъртвите сухи кости, а после издигнати като знаме. Сънят на Милър се изпълнява на тази улица и в същата долина, която той определя като „своята стая“.

В историята на милеритите Господ използва Милър, за да установи първоначалните истини на адвентизма, но неговият сън посочи, че с течение на времето тези истини ще бъдат погребани. Това явление на разчистване на отломките на традицията и обичая е онова, което Христос извърши в края на древния Израил, и с това Той предобрази окончателното изпълнение на съня на Уилям Милър.

Юдеите бяха изгубили от поглед „първоначалната Божия истина, но Христос отново я изведе пред очите им“ и определи Неговото дело като „нашето дело“. Нашето дело е „да освободим скъпоценните Божии истини от суеверие и заблуда“. Сънят на Уилям Милър посочва откриването, представянето и отхвърлянето, както и възстановяването на първоначалните истини. За да извърши делото на възстановяване, Христос постави истината в „рамката на истината“. За Уилям Милър „рамката на истината“ беше неговото разбиране за двете запустяващи сили — езичеството и папството. В последните дни „рамката на истината“ са трите запустяващи сили: змейът, звярът и лъжепророкът.

„Когато Христос дойде в света, за да даде пример за истинската религия и да възвиси принципите, които трябва да управляват сърцата и постъпките на хората, лъжата бе пуснала толкова дълбоки корени у онези, които бяха получили толкова голяма светлина, че те вече не разбираха светлината и нямаха никакво желание да заменят преданието с истината. Те отхвърлиха небесния Учител, разпнаха Господа на славата, за да запазят своите собствени обичаи и измислици. Същият този дух се проявява в света и днес. Хората не са склонни да изследват истината, за да не бъдат смутени техните предания и да не се въведе нов ред на нещата. В човечеството съществува постоянна склонност към заблуда, и хората по природа са склонни високо да превъзнасят човешките идеи и знание, докато божественото и вечното не се разпознава и не се цени.“ *Counsels on Sabbath School Work*, 47.

Ако Христос дойдеше в света днес, Той би намерил „същия този дух“ на въздигане на човешките идеи и знание, който е поставил преданието на мястото на истината. В съня на

Милър, в последните дни, Христос идва като човека с четката за прах, за да извърши същото това дело. Когато Неговото дело като човека с четката за прах бъде завършено, първоначалните скъпоценности ще заблестят десет пъти по-ярко от слънцето, като двамата свидетели, представени чрез Милър, се събудят при възгласа на силния вик.

Рамката на истината, дадена на Милър, беше пророческата структура на две запустяващи сили, а рамката на истината, дадена на Future for America, е пророческата структура на три запустяващи сили. „Ключът“, който беше прикрепен към ковчежето, беше особената методология, която бе разпечатана и дадена на Милър, а впоследствие и на Future for America.

„Ключът на познанието в дните на Христос бе отнет от онези, които трябваше да го държат, за да отключват съкровищницата на мъдростта в старозаветните Писания. Равините и учителите на практика бяха затворили небесното царство за бедните и угнетените и ги бяха оставили да загинат. В Своите беседи Христос не излагаше пред тях много неща наведнъж, за да не би да обърка умовете им. Той правеше всяка точка ясна и отчетлива. Не презираше повторението на стари и познати истини в пророчествата, ако те служаха на Неговата цел да внушава идеи.“

„Христос беше първоизточникът на всички древни скъпоценни бисери на истината. Чрез делото на врага тези истини бяха изместени. Те бяха отделени от своето истинско място и поставени в рамката на заблудата. Делото на Христос беше да пренареди и утвърди скъпоценните бисери в рамката на истината. Принципите на истината, които Той Сам бе дал, за да благословят света, чрез действието на Сатана бяха погребани и привидно бяха станали изчезнали. Христос ги изтръгна от развалините на заблудата, придаде им нова, жизнена сила и им заповяда да сияят като скъпоценни камъни и да останат непоколебими навеки.“

„Самият Христос можеше да използва всяка една от тези древни истини, без да заема и най-малката частица, защото Той бе техният Източник. Той ги бе вложил в умовете и мислите на всяко поколение, и когато дойде в нашия свят, пренареди и оживотвори истините, които бяха станали мъртви, като ги направи по-въздействащи за благо на бъдещите поколения. Именно Исус Христос имаше силата да избави истините от развалините и отново да ги даде на света с повече от първоначалната им свежест и сила.“ Manuscript Releases, том 13, 240, 241.

Интересно е да се отбележи в последния откъс, че ключът, който Христос употреби в края на древния Израил, беше, за да отвори Стария завет. Ключът на методологията на Милър отвори ковчежето на Стария и Новия завет, но в последните дни, при заключението на неговия сън, ковчежето е по-голямо. Ключът на методологията в последните дни отваря не само Стария и Новия завет, но и Духа на пророчеството. Разпечатването на Откровението на Исус Христос, непосредствено преди края на благодатното време, се извършва от Лъва от Юдовото племе, Който в съня на Милър е представен като човека с четката за прах. Сестра Уайт определя, че делото на човека с четката за прах се извършва непосредствено преди края на благодатното време.

„Господ ми даде видение на 26 януари, което ще разкажа. Видях, че някои от Божия народ бяха вцепенени и бездейни; и бяха само наполовина будни, и не осъзнаваха времето, в което сега живеехме; и че „мъжът“ с „четката за прах“ беше влязъл, и че някои бяха в опасност да бъдат изметени. Умолявах Исус да ги спаси, да ги пощади още малко и да им позволи да видят ужасната си опасност, за да могат да се приготвят, преди да е станало завинаги твърде късно. Ангелът каза: „Погибелта идва като могъщ вихър.“ Умолявах ангела да прояви милост и да спаси онези, които обичаха този свят и бяха привързани към притежанията си, и не желяха да се откъснат от тях и да ги пожертват, за да ускорят вестителите по пътя им да хранят гладните овце, които загиваха поради недостиг на духовна храна.

„Когато видях бедни души да умират поради липса на настоящата истина, а някои, които изповядваха, че вярват в истината, ги оставяха да умират, като задържаха необходимите средства за придвижването напред на Божието дело, гледката беше твърде мъчителна и аз помолих ангела да я отстрани от мен. Видях, че когато Божието дело изискваше част от имота им, както при младия човек, който дойде при Исус [Матей 19:16–22], те си отиваха натъжени; и че скоро преливащият бич щеше да премине и да помете всичките им притежания, и тогава щеше да бъде твърде късно да пожертват земни блага и да си съкровищят съкровище на небето.“ Review and Herald, 1 април 1850 г.

„Преливащият бич“ е символ на скоро предстоящия неделен закон, а делото на човека с четката за прах в съня на Милър се извършва тъкмо преди да приключи благодатното време. Когато Той е очистил стаята, тогава хвърля скъпоценностите обратно в по-голямото ковчеже и тогава те заблестяват десет пъти по-ярко от слънцето. Даниил и тримата достойни бяха намерени десет пъти по-добри от другите.

А когато се изпълниха дните, след които царят бе заповядал да ги доведат, началникът на скопците ги доведе пред Навуходоносор. И царят разговаря с тях; и между всички тях не се намери никой като Даниил, Анания, Мисаил и Азария; затова те стояха пред царя. И във всяка работа, що се отнасяше до мъдрост и разум, за която царят ги разпитваше, намираще ги десет пъти по-добри от всички влъхви и астролози, които бяха в цялото му царство. Даниил 1:18–20.

„Краят на дните“ за Даниил представляваше решаващото изпитание, при което Навуходоносор произнесе присъда, и това изпитание е предобраз на неделния закон в последните дни. Първоначалните и основополагащи истини ще засияят десет пъти по-ярко, когато бъдат възстановени в последните дни, отколкото когато бяха разпознати за пръв път. Истините, и мъдрите, които разбират тези истини в последните дни, ще засияят десет пъти по-ярко по време на късния дъжд, който е повторението на Среднощния вик.

„Вие отдалечавате твърде много идването на Господа. Видях, че късният дъжд идваше [толкова внезапно, колкото] среднощният вик, и с десетократно по-голяма сила.“ Spalding and Magan, 5.

Възстановяването на първоначалните истини се осъществява чрез прилагането на методологията на късния дъжд — „ред по ред“. След като бъдат възстановени, първоначалните истини заблестяват „десет пъти“ по-ярко, отколкото когато Милър за пръв път ги съзря. Мъдрите, които използват ключа на методологията, за да възстановят първоначалните истини, придобиват опитност, която е „десет пъти“ по-добра от тази на онези, които приемат методологията на Вавилон. Онези, които биват пометени от човека с четката за прах, са онези, които са се привързали към преданията и обичаите, покрили първоначалната истина, и които биват изчистени заедно със заблужденията на преданията и обичаите, към които са се привързали.

Лъжливото учение е идол.

„Като отхвърлят истината, хората отхвърлят нейния Автор. Като потъпкват Божия закон, те отричат властта на Законодателя. Също тъй лесно е да си направиш идол от лъжливи учения и теории, както да извадеш идол от дърво или камък.“ Великата борба, с. 584.

Изречението против Ефрем, което отбелязва края на изпитателното време за Ефрем, подчертава истината за онова, което човекът с праховата четка извършва, когато измита пода.

Ефрем е прилепен към идолите; остави го. Осия 4:17.

Ти си това, което ядеш, както бе показано чрез Даниил и тримата достойни мъже. Безпокойството на сестра Уайт относно онези, които бяха „глупави и вцепенени“, беше свързано с тяхната липса на подготовка и с липсата им на разпознаване относно значението на „настоящата истина“. Нейното безпокойство беше израз на Христовата загриженост за дребнавите евреи в Неговото време, които бяха изгубили напълно от поглед първоначалните истини. Сънят на Милър посочва края на съвременния духовен Израил, който е бил предобразен от древния буквален Израил.

„Книжниците и фарисеите претендираха, че обясняват Писанията, но ги обясняваха в съгласие със собствените си идеи и предания. Техните обичаи и правила ставаха все по-строги и по-обременителни. В своя духовен смисъл свещеното Слово стана за народа като запечатана книга, затворена за неговото разбиране.“ Signs of the Times, 17 май 1905 г.

Прогресивна тъмнина се е спуснала върху лаодикийския адвентизъм от 1863 година насам, и Библията и Духът на пророчеството са станали за тях като запечатана книга. Точно преди приключването на благодатното време Откровението на Исус Христос се разпечатва и предизвиква триетапен процес на изпитване, който завършва с това, че онези, които отказват да се откажат от своите идоли на обичая и традицията, биват пометени при скоро идващия неделен закон.

„Ние имаме безкраен Изкупител, и колко скъпоценни са бисерите на истината, които свидетелстват за това в Божието слово. Но тези скъпоценни драгоценности са били

погребани под маса от отломки, от предание, от ереси, които сам Сатана е породил. Неговите замисли действат със странна сила върху човешките умове, за да помрачат стойността на Христос за онези, които вярват в Него. Врагът на Бога и на човека е хвърлил омая върху онези, които изповядват, че са последователи на Христос, така че за мнозина може да се каже: „Те не познават времето на своето посещение.““ Review and Herald, August 16, 1898.

Сънят на Милър илюстрира историята на установяването на „първоначалните истини“, тяхното последващо отхвърляне, а след това и окончателното им възстановяване. Точно преди края на благодатното време в сцената влиза „Човекът с четката за прах“ и възстановява първоначалните истини, като ги прави „десет пъти“ по-сияйни. Това става в периода на Среднощния вик, който предхожда Силния вик на третия ангел при неделния закон. Среднощният вик събужда и отделя девиците преди неделния закон, както Среднощният вик предшества откриването на следствения съд в милеритската история. Когато скъпоценностите са хвърлени обратно в по-голямата, възстановена кутия, вече е твърде късно, защото това събитие става „след“ като подът е бил изметен начисто.

„Прахът и развалините на заблудата са затрупали скъпоценните бисери на истината, но Господните работници могат да открият тези съкровища, така че хиляди да ги съзерцават с наслада и благоговение. Божиите ангели ще бъдат до смирения работник, давайки благодат и божествено просветление, и хиляди ще бъдат подтикнати да се молят с Давид: „Отвори очите ми, за да гледам чудесни неща от Твоя закон.“ Истини, които в продължение на векове са били невиджани и пренебрегвани, ще заблестят от просветените страници на Божието свято слово. Църквите като цяло, които са чули, отхвърлили и потъпкали истината, ще вършат още по-нечестиво; но „разумните“, онези, които са честни, ще разберат. Книгата е отворена и Божиите думи достигат сърцата на онези, които желаят да познаят Неговата воля. При силния вик на ангела от небето, който се присъединява към третия ангел, хиляди ще се събудят от вцепенението, което е държало света в продължение на векове, и ще видят красотата и стойността на истината.“ Review and Herald, 15 декември 1885 г.

„Хилядите“, които тогава се пробуждат, представляват другото Божие стадо, което все още е във Вавилон, защото „силният вик“ започва при неделния закон. Делото на „Човека с праховата четка“ е в ход от 11 септември 2001 г., и още повече — от юли 2023 г.

„Апостолът казва: „Цялото Писание е боговдъхновено и полезно за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата, за да бъде Божият човек съвършен, напълно приготвен за всяко добро дело.“ Библията сама тълкува себе си. Един пасаж ще се окаже ключ, който ще отключи други пасажки, и по този начин ще се хвърли светлина върху скрития смисъл на словото. Чрез сравняване на различни текстове, разглеждащи един и същи предмет, и като се наблюдава тяхното значение от всяка страна, истинският смисъл на Писанията ще стане явен.

„Мнозина мислят, че трябва да се съветват с тълкувания на Писанията, за да разберат значението на Божието слово, и ние не бихме заели становището, че тълкуванията не

бива да се изучават; но ще е нужно голямо разсъждение, за да се открие Божията истина под масата от човешки думи. Колко малко е сторила църквата като тяло, изповядващо, че вярва на Библията, за да събере разпръснатите скъпоценни камъни на Божието слово в една съвършена верига на истината! Скъпоценните камъни на истината не лежат на повърхността, както мнозина предполагат. Господстващият ум в съюза на злото непрестанно действа, за да държи истината далеч от погледа и да изведе напълно на преден план мненията на великите хора. Врагът прави всичко, което е по силите му, за да помрачи небесната светлина чрез образователни процеси; защото не желае хората да чуят гласа на Господа, който казва: „Това е пътят, ходете по него.“

„Скъпоценните камъни на истината лежат разпръснати по полето на откровението; но са били погребани под човешки предания, под думите и заповедите на човеци, и мъдростта от небето на практика е била пренебрегната; защото Сатана е успял да накара света да повярва, че думите и постиженията на хората са от голямо значение. Господ Бог, Съзателят на световите, на безкрайна цена е дал евангелието на света. Чрез този божествен посредник са били открити радостни, освежителни извори на небесна утеха и трайно успокоение за онези, които ще дойдат при извора на живота. Има жили на истината, които още предстои да бъдат открити; но духовните неща се разбират духовно. Умове, помрачени от злото, не могат да оценят стойността на истината такава, каквата е в Исус.“ Review and Herald, December 1, 1891.

Делото на Христос, представено в съня на Милър чрез човека с четката за прах, е двойко. То е да премахне заблудата и да възстанови първоначалните истини. Премахването на заблудата също е двойко, защото, когато заблудата бъде изметена през прозореца, тя отнася със себе си и онези, които избират да останат привързани към заблудите. Делото на отделяне, извършвано от човека с четката за прах, е засегнато и от Еремия, и неговото свидетелство е в съгласие със Сестра Уайт, когато тя заявява, че „Господните работници могат да открият тези съкровища, така че хиляди да ги гледат с наслада и благоговение.“

Затова така казва Господ: Ако се върнеш, тогава Аз ще те върна отново и ще застанеш пред Мене; и ако извлечеш скъпоценното от нищожното, ще бъдеш като Моите уста; нека те се обърнат към теб, но ти не се обръщай към тях. Еремия 15:19.

Контекстът на пасажа в Еремия се обръща към онези, които са преживели първото разочарование на 18 юли 2020 г. Не е само човекът с четката за прах, който отделя скъпоценното от нищожното, но това е също и делото на онези, представени от Еремия, които са представени като вземащи решение дали ще се върнат при Господа, или няма да се върнат. Очевидно те не са били с Господа, защото, ако бяха ходили с Него, не би имало причина да се връщат. Когато се върнат и застанат пред Господа, а след това станат Негово говорило, те ще са извършили дело на отделяне на скъпоценното от нищожното. Делото на „Човека с четката за прах“ изисква участието на мъдрите. Делото на „Човека с четката за прах“ в съня на Милър е илюстрирано също и когато Христос очиства хармана Си чрез процес на претопяване.

„Точно колко скоро ще започне този очистителен процес, не мога да кажа, но той няма да бъде отлаган дълго. Онзи, Чиято веялка е в ръката Му, ще очисти Своя храм от неговото нравствено осквернение. Той ще очисти напълно Своя харман.“ Свидетелства към служителите, 372, 373.

Последният „очистителен процес“ започна през юли 2023 г. и това е очистителният процес от трета глава на Малахия.

„Малахия 3:1–4, цитирано.“

„Сред Божия народ протича процес на претопяване и очистване, и Господ на Силите е положил ръката Си върху това дело. Този процес е най-мъчителен за душата, но е необходим, за да бъде премахнато осквернението. Изпитанията са съществени, за да бъдем приведени близо до нашия небесен Отец, в подчинение на Неговата воля, така че да принесем на Господа принос в правда. Божието дело на претопяване и очистване на душата трябва да продължава, докато Неговите слуги не бъдат така смирени, така умрели за себето, че, когато бъдат призовани към дейна служба, да имат око, насочено единствено към славата на Бога.“ Review and Herald, April 10, 1894.

Вторият сън на Милър определя възстановяването на първоначалните истини, както и едновременното възстановяване на един народ, който е бил разпръснат. Вторият сън на Навуходоносор определя възстановяването на неговото царство. Сънят на Милър разглежда заравяването на първоначалните истини с изрази, че тези истини са били „разпръснати“. Думата „разпръснати“ е символ на „седемте времена“. Сънят на Навуходоносор е за „разпръсването“ на „седемте времена“. Навуходоносор е поставен при времето на края през 1798 година и там представлява един обърнат човек. Милър е символът на „мъдрите“ през 1798 година.

Ще продължим с съня на Милър в следващата статия.

„Когато сме призовани да се различаваме от други, или когато други изразяват несъгласието си с нашето мнение, ние трябва да проявяваме християнски дух и ясно да държим пред себе си факта, че можем да си позволим да бъдем спокойни и справедливи; защото истината издържа на изследване. Колкото повече се изучава тя, толкова по-ярко ще засиява нейната светлина. Господ гледа с неодобрение на всичко, което носи белега на суровост и строгост, и отправя Своето порицание към онези, които хвърлят презрение и укор върху онези, които се различават от тях по мнение, представяйки ги във възможно най-неблагоприятна светлина. Цялото небе гледа на онези, които вършат това, така, както небето гледаше на фарисеите, и ги обявява за невежи както относно Писанията, така и относно Божията сила. Враговете на истината не могат да превърнат истината в заблуда. Те могат да потъпчат истината и да мислят, че понеже са я повалили и са я затрупали с развалини, тя е победена; но Бог ще подтикне някои от Своите верни да сторят, както Христос стори, когато беше на земята — да отмахнат развалините и да възстановят истината на подobaващото ѝ място в строежа на истината.

„В среди, където истината е предмет на обсъждане, ще има такива, които ще се противопоставят на всичко, което не са приемали като истина; и докато ласкаят себе си с мисълта, че се борят единствено с заблудата, те имат нужда да слушат с непредубедени уши, за да разберат що е истина и да не представят погрешно и да не тълкуват изопачено онова, което се говори. Пред себе си те имат примера на хората през всички векове, които са воювали против истината и които, постъпвайки така, са отхвърлили Божия съвет против самите себе си. Тежка ще бъде отговорността, която ще лежи върху хора, получили голяма светлина и големи възможности, а въпреки това не успели да застанат изцяло на страната на Господа. Ако дръзнат да застанат изцяло на страната на Господа, те ще бъдат запазени в почтеност, дори когато бъдат призовани да стоят сами. Той ще им даде сила да стоят мъжествено, в чистота и безпристрастност, отстоявайки неподправените принципи на праведността. Той ще ги подкрепя в борбата за правото, защото то е право, дори ако правосъдието е паднало на улицата и справедливостта не може да влезе. Те ще разбират какво е чисто и неопетнено и съгласно с живота на Христос, и няма да се отвърнат от най-чистите принципи на християнството нито в дух, нито в слово, нито в действие, макар да стоят в противопоставяне не само на невежеството, но и на образовани и опитни хора, които употребяват оръжията на софистиката, за да ги накарат да замълчат. Сред цялата тази борба на заблудата против истината те ще бъдат запазени и ще бъдат направени способни да следват такъв път, че враговете им да не могат нито да им противоречат, нито да им устоят. Те ще стоят като канара за принципа, отказвайки да правят компромис с когото и да било, и все пак запазвайки духа, който трябва да отличава всеки християнин.“

„Онзи, който е последовател на Христос, ще прави разлика между святото и обикновеното и ще се придържа към истинските доказателства за характера и делото на човека, защото Христос е казал: „По плодовете им ще ги познаете.“ Християнинът ще върви напред сред всякакво противодействие. Той ще презира ласкателството, защото то е рожба на Сатана. Ще ненавижда обвинението, защото то е оръжие на лукавия. Те няма да таят завист или да се отдават на себевъзвеличаване, защото това са отличителни черти на противника на Бога и човека. Няма да бъдат намирани като шпиони; защото Сатана използва презрените юдеи, за да вършат това дело против Исус. Няма да следват братята си с поток от въпроси, както юдеите следваха Христос с цел да Го уловят в думите Му и да Го подтикнат да говори за много неща, за да могат да Го направят виновен за една дума.“ Home Missionary, 1 септември 1894 г.